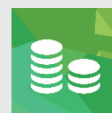

Särskild rapport

EU:s intäkter baserade på icke-materialutnyttjat plastförpackningsavfall

En utmanande start som försvåras av att uppgifterna inte är tillräckligt jämförbara eller tillförlitliga

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

Innehållsförteckning

	Punkt
Sammanfattning	I–VIII
Inledning	01–17
De nya egna medlen baserade på icke-materialutnyttjat plastförpackningsavfall	01–07
Beräkning och uppörd av plastbaserade egna medel	08–10
Beräkning av genererat och materialåtervunnet plastförpackningsavfall	11–15
Roller och ansvarsområden	16–17
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	18–24
Iakttagelser	25–94
Införandet av de nya egna medlen gick inte smidigt, vilket ledde till felaktiga skattningar	25–60
Medlemsstaterna var inte tillräckligt förberedda och kommissionens stöd var relevant men kom för sent	25–41
Inkonsekvent definition av plast och rättslig osäkerhet hindrade ett harmoniserat införande av de egna medlen	42–53
Under det första genomförandeåret underskattades de plastbaserade egna medlen med 1,1 miljarder euro, och som kompensation måste BNI-baserade bidrag användas för att balansera EU:s budget	54–60

Problemen med uppgifternas jämförbarhet och tillförlitlighet har ännu inte lösts	61–94
Medlemsstaterna använder olika sammanställningsmetoder och väger inte samman de resultat som erhålls	61–66
Mätningen av den mängd som materialåtervinns görs inte när avfallet går in i återvinningsförfarandet	67–71
Det finns en risk för att uppgifterna om materialåtervunna mängder är otillförlitliga på grund av bristande kontroller av behandlingen av avfall som tas emot av återvinningsföretag	72–88
Kommissionens kontroller följer väletablerade processer men är inte i tillräcklig grad inriktade på de största riskerna för sammanställningen av uppgifter	89–94
Slutsatser och rekommendationer	95–98

Bilagor

Bilaga I – Medlemsstaternas nettobidrag till de plastbaserade egna medlen 2023 och motsvarande minskningar

Förkortningar

Ordförklaringar

Kommissionens svar

Tidslinje

Vi som arbetat med revisionen

Sammanfattning

I EU:s egna medel är de viktigaste intäktskällorna för EU-budgeten. I januari 2021 införde EU nya egna medel baserade på icke-materialutnyttjat plastförpackningsavfall som genereras av medlemsstaterna. Syftet var att diversifiera EU:s intäktskällor och bidra till dess miljömål genom att ge medlemsstaterna incitament att minska denna typ av avfall. År 2023 uppgick intäkterna från de plastbaserade egna medlen till 7,2 miljarder euro, dvs. 4,0 % av EU:s totala intäkter.

II Syftet med vår revision var att granska den ram som kommissionen har inrättat tillsammans med medlemsstaterna för att förvalta dessa egna medel. Framför allt bedömde vi om kommissionen och medlemsstaterna var tillräckligt förberedda för införandet av de nya egna medlen och om de kunde garantera att uppgifterna för beräkning av de nya egna medlen var jämförbara och tillförlitliga.

III Målet för revisionen var att i ett tidigt skede identifiera områden där beräkningsprocessen kan förbättras. Slutsatserna av revisionen förväntas också ge kommissionen lärdomar som är relevanta för förvaltningen av nya egna medel som ska införas under de kommande åren.

IV Vi drar slutsatsen att medlemsstaterna inte var tillräckligt förberedda för att genomföra de egna medlen baserade på icke-materialutnyttjat plastförpackningsavfall och att kommissionens åtgärder för att övervaka och stödja genomförandet visserligen var värdefulla för att förbättra uppgifternas kvalitet men inte vidtogs i rätt tid. Vi drar också slutsatsen att de uppgifter som användes för att beräkna de egna medlen inte var tillräckligt jämförbara och tillförlitliga. Detta påverkar också de uppgifter som används för att rapportera om uppnåendet av de mål för materialåtervinning som fastställs i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall.

V Vi fann att medlemsstaterna var sena med att införliva viktiga rättsliga aspekter. Vi noterade också att definitionen av *plast* varierade i olika EU-rättsakter. I kombination med det sena antagandet av viktiga rättsliga krav förhindrade detta ett harmoniserat införande av de egna medlen.

VI Medlemsstaterna tillämpade inte heller vissa viktiga förfaranden för sammanställning av uppgifter, som att använda de två metoderna för sammanställning av genererat avfall och väga samman resultaten. De använde inte den mätpunkt som anges i lagstiftningen för att beräkna de mängder som materialåtervinns och inte heller genomsnittliga förlusttal på grundval av harmoniserade regler.

VII Kommissionens kontroller följde väletablerade processer men räckte inte till för att avvärja de största riskerna för sammanställningen av uppgifter. Vi identifierade en risk för att plastförpackningsavfall som deklarerats som materialåtervunnet inte alltid materialåtervinns på grund av bristen på kontroller av materialåtervinningsprocesser. Medlemsstaterna kunde inte garantera att materialåtervinningen av plastförpackningsavfall som exporteras utanför EU skedde under förhållanden som i stort sett motsvarar EU:s materialåtervinningsprocesser.

VIII Vi rekommenderar kommissionen att göra följande:

- Tillämpa de lärdomar som dragits av införandet av de plastbaserade egna medlen.
- Förbättra uppgifternas jämförbarhet och tillförlitlighet.
- Minska risken för att avfall som skickas till återvinningsföretag därefter inte materialåtervinns.

Inledning

De nya egna medlen baserade på icke-materialutnyttjat plastförpackningsavfall

01 EU:s egna medel är de viktigaste intäktskällorna för EU-budgeten. Fram till 2021 fanns det tre egna medel: traditionella egna medel (främst från tullar på import till EU), egna medel baserade på mervärdesskatt (moms) och egna medel baserade på bruttonationalinkomsten (BNI).

02 I januari 2021 införde EU nya egna medel baserade på icke-materialutnyttjat plastförpackningsavfall som genereras av medlemsstaterna (nedan kallade *plastbaserade egna medel*¹). Detta var den första stora förändringen i EU:s system för egna medel sedan 1988, då BNI-baserade egna medel infördes (vilket senare ändrades till BNI-baserade). De plastbaserade egna medlen är också det första steget i färdplanen för införandet av nya egna medel för att säkerställa återbetalningen av EU:s återhämtningsinstrument. Färdplanen är bifogad det interinstitutionella avtalet mellan rådet, parlamentet och kommissionen om den fleråriga budgetramen 2021–2027².

03 I [beslutet om egna medel](#) står det att införandet av dessa nya egna medel ger incitament att minska förbrukningen av plast för engångsbruk, främjar materialåtervinning och stärker den cirkulära ekonomin. Det anges också att de nya egna medlen bättre bör understödja målen med unionens politik och minska medlemsstaternas bidrag baserade på BNI³.

04 År 2023 uppgick intäkterna från de plastbaserade egna medlen till 7,2 miljarder euro, dvs. 4,0 % av EU:s totala intäkter (se [figur 1](#)). Fördelningen av bidragen per medlemsstat finns i [bilaga I](#).

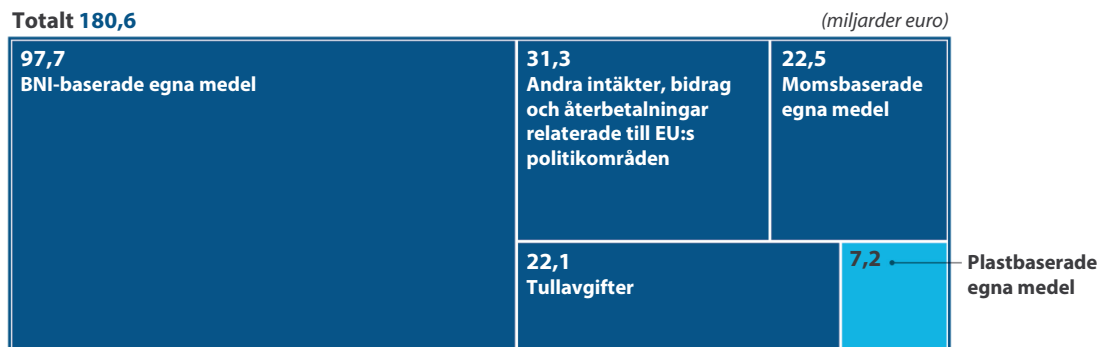
---

¹ Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 ([beslutet om egna medel](#)).

² [Interinstitutionellt avtal](#) mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om budgetdisciplin, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel.

³ Skälen 6 och 7 i [beslutet om egna medel](#).

Figur 1 – EU:s intäktskällor 2023

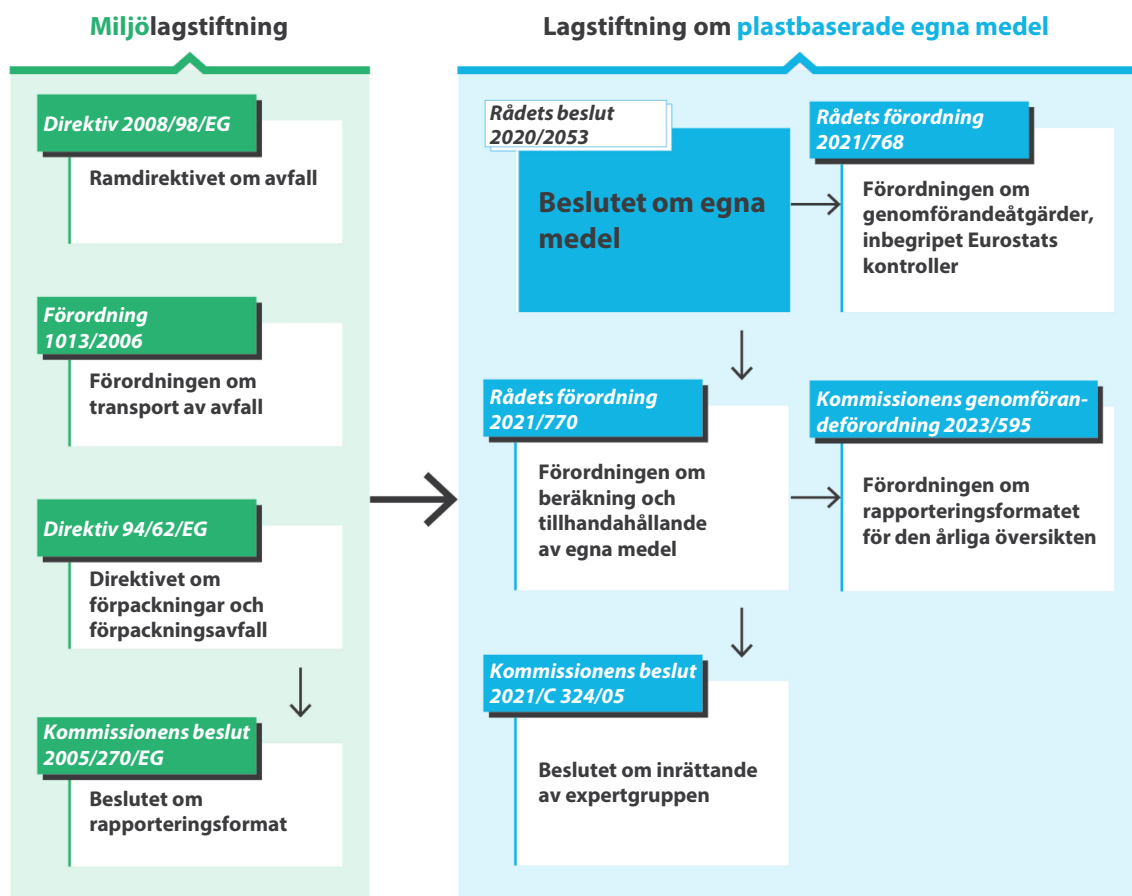

Anm.: I figuren har vi inte tagit med de budgetintäkter som är kopplade till återhämtningsinstrumentet NextGenerationEU, på grund av dess exceptionella och tillfälliga karaktär.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning.

05 Figur 2 ger en översikt över den rättsliga ramen, som består av miljölagstiftning och lagstiftning om de plastbaserade egna medlen.

Figur 2 – Rättslig ram

Källa: Revisionsrätten.

06 I ramdirektivet om avfall⁴ definieras de grundläggande begreppen och definitionerna på området avfallshantering, däribland avfall, materialåtervinning och återvinning. I direktivet om förpackningar och förpackningsavfall⁵ fastställs definitioner, materialåtervinningsmål och andra bestämmelser som specifikt gäller för förpackningar och förpackningsavfall. Enligt direktivet ska medlemsstaterna också sammanställa och rapportera uppgifter om plastförpackningsavfall. Sedan 1997 används dessa uppgifter för att kontrollera om de materialåtervinningsmål som fastställs i direktivet har uppnåtts. Förordningen om transport av avfall⁶ fastställer regler för transport av avfall inom EU och export av avfall till länder utanför EU.

07 I beslutet om egna medel beskrivs metoden för att beräkna de plastbaserade egna medlen. I annan lagstiftning⁷ anges ytterligare viktiga detaljer om genomförandet av dessa egna medel. I vårt [yttrande 03/2022](#) över kommissionens förslag till förfaranden för tillhandahållande av tre nya egna medel föreslog vi att man skulle konsolidera och anpassa reglerna för alla egna medel⁸.

Beräkning och uppbörd av plastbaserade egna medel

08 De plastbaserade egna medlen består av ett nationellt bidrag som beräknas till 0,8 euro per kilogram plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns. För att undvika en alltför stor regressiv effekt på de nationella bidragen tillämpades en fast schablonbeloppsminskning på de 17 medlemsstater vars BNI per capita 2017 låg under EU-genomsnittet⁹. Minskningen beräknades genom att medlemsstatens befolkning år 2017 multiplicerades med 3,8 kilogram och med 0,8 euro. [Figur 3](#) illustrerar beräkningsmetoden.

---

⁴ Direktiv 2008/98/EG.

⁵ Direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall.

⁶ Förordning (EG) nr 1013/2006.

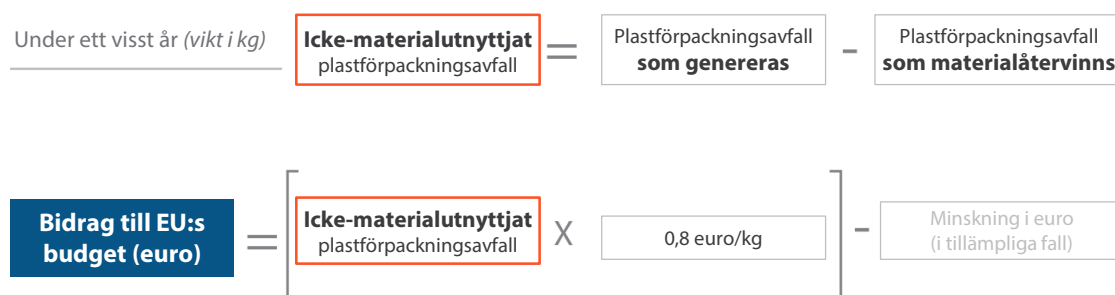
⁷ Rådets förordning (EU, Euratom) 2021/768 (kontroll- och övervakningsåtgärder), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/595 (rapporteringskrav) och rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770 (förfarande för tillhandahållande av egna medel).

⁸ Punkterna 42–44.

⁹ Skäl 7 i [beslutet om egna medel](#).

Figur 3 – Beräkning av medlemsstaternas bidrag

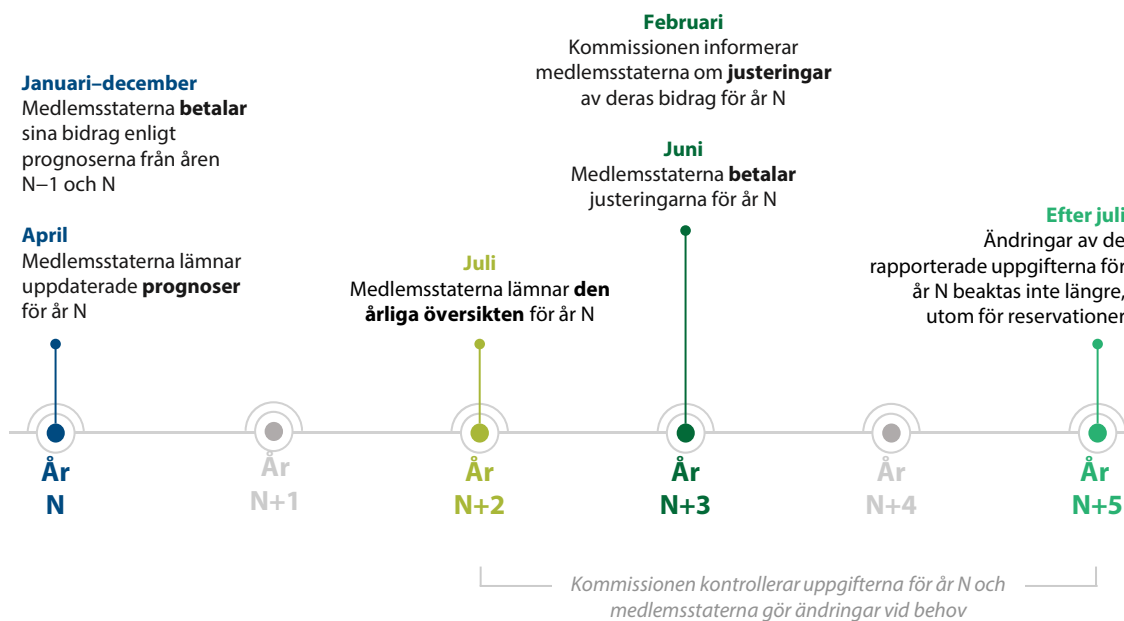

Källa: Revisionsrätten, på grundval av beslutet om egna medel.

09 Dessa beräkningar baseras på de statistiska uppgifter som medlemsstaterna lämnar om den totala mängd plastförpackningsavfall som genereras och materialåtervinns varje år. Eftersom uppgifterna i fråga blir tillgängliga först två år efter det berörda året beräknar kommissionen till en början bidragen utifrån prognoser som överenskommit med medlemsstaterna. Detta är normal praxis, som också tillämpas för momsbaseade och BNI-baserade egna medel.

10 När de statistiska uppgifterna finns tillgängliga justerar kommissionen beräkningarna av medlemsstaternas bidrag. Varje år uppbär kommissionen de utestående beloppen från de medlemsstater som betalat för lite i förhållande till sin andel av EU:s BNI. Dessa belopp fördelas sedan mellan de medlemsstater som betalat för mycket. *Figur 4* visar de viktigaste delmålen för beräkning och uppbörd av medlemsstaternas bidrag till de plastbaserade egna medlen.

Figur 4 – Delmål för beräkning och uppbörd av medlemsstaternas bidrag för ett visst år N

Källa: Revisionsrätten, på grundval av rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770.

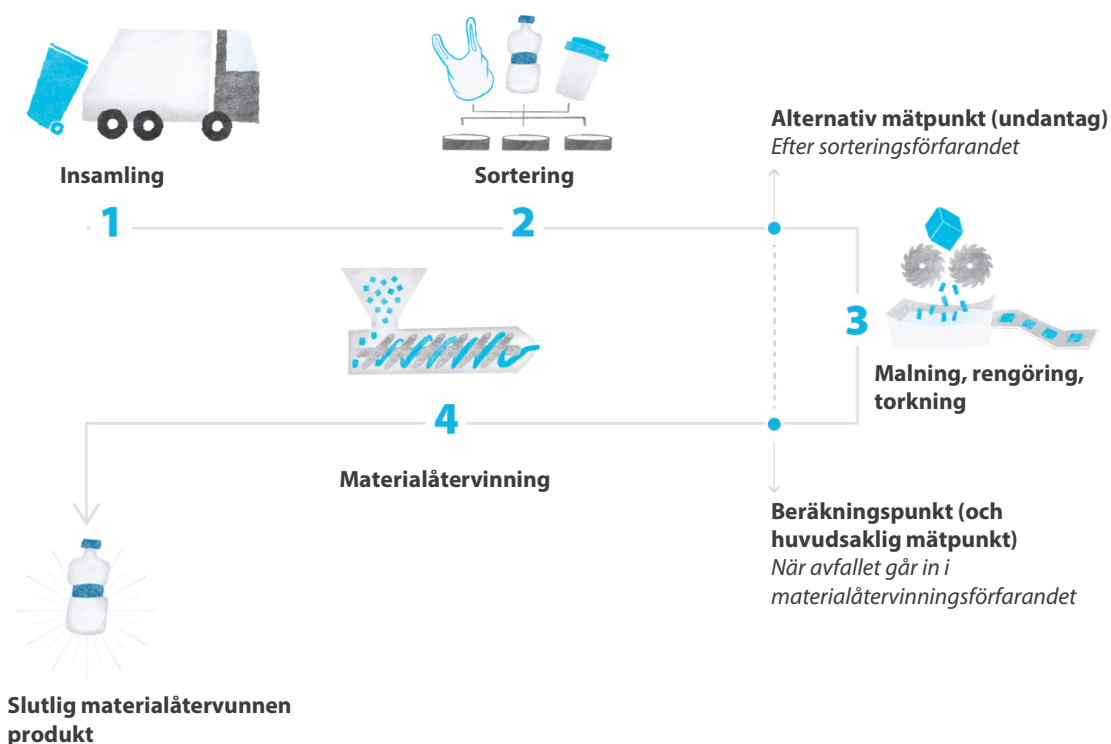
Beräkning av genererat och materialåtervunnet plastförpackningsavfall

11 I linje med genomförandeförordningen om fastställande av formuläret för den årliga översikten¹⁰ är medlemsstaterna skyldiga att använda två metoder för att skatta mängden plastförpackningsavfall som genererats. Den första är metoden för utsläppande på marknaden, som främst bygger på uppgifter från plastförpackningsproducenter. Den andra är metoden för avfallsanalys, som bygger på information om mängden och typen av material i ett visst avfallsflöde. Utifrån resultaten av båda metoderna ska medlemsstaterna tillhandahålla en enda skattning av det avfall som genererats. Detta kallas att "väga samman" de två metoderna.

¹⁰ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/595.

12 Direktivet om förpackningar och förpackningsavfall¹¹ innehåller ett krav på att vikten av det materialåtervunna förpackningsavfallet ska mätas när avfallet går in i materialåtervinningsförloppet ("beräkningspunkt"). Genom undantag från detta krav får avfallet mätas efter sorteringsförloppet, förutsatt att det därefter materialåtervinns och att vikten av de material eller ämnen som avlägsnas vid förloppen före materialåtervinningsförloppet dras av. Se *figur 5* för närmare uppgifter.

Figur 5 – Beräkning av materialåtervunnet plastförpackningsavfall

Källa: Revisionsrätten, på grundval av figur A 1: Plastics calculation point på s. 67 i kommissionens Guidance for the compilation and reporting of data on packaging and packaging waste according to Decision 2005/270/EC, mars 2023.

¹¹ Artikel 6a.2 i [direktiv \(EU\) 2018/852](#) om ändring av direktivet om förpackningar och förpackningsavfall.

13 Om medlemsstaterna använder undantaget avseende mätning vid beräkningspunkten får de använda genomsnittliga förlusttal för att skatta vikten av de material eller ämnen som avlägsnas före materialåtervinningen. Genomsnittliga förlusttal får endast användas om det inte går att få fram tillförlitliga uppgifter på något annat sätt och ska beräknas på grundval av de regler som ska fastställas av kommissionen i en delegerad akt. Enligt ramdirektivet om avfall skulle kommissionen anta en delegerad akt om genomsnittliga förlusttal senast den 31 mars 2019¹².

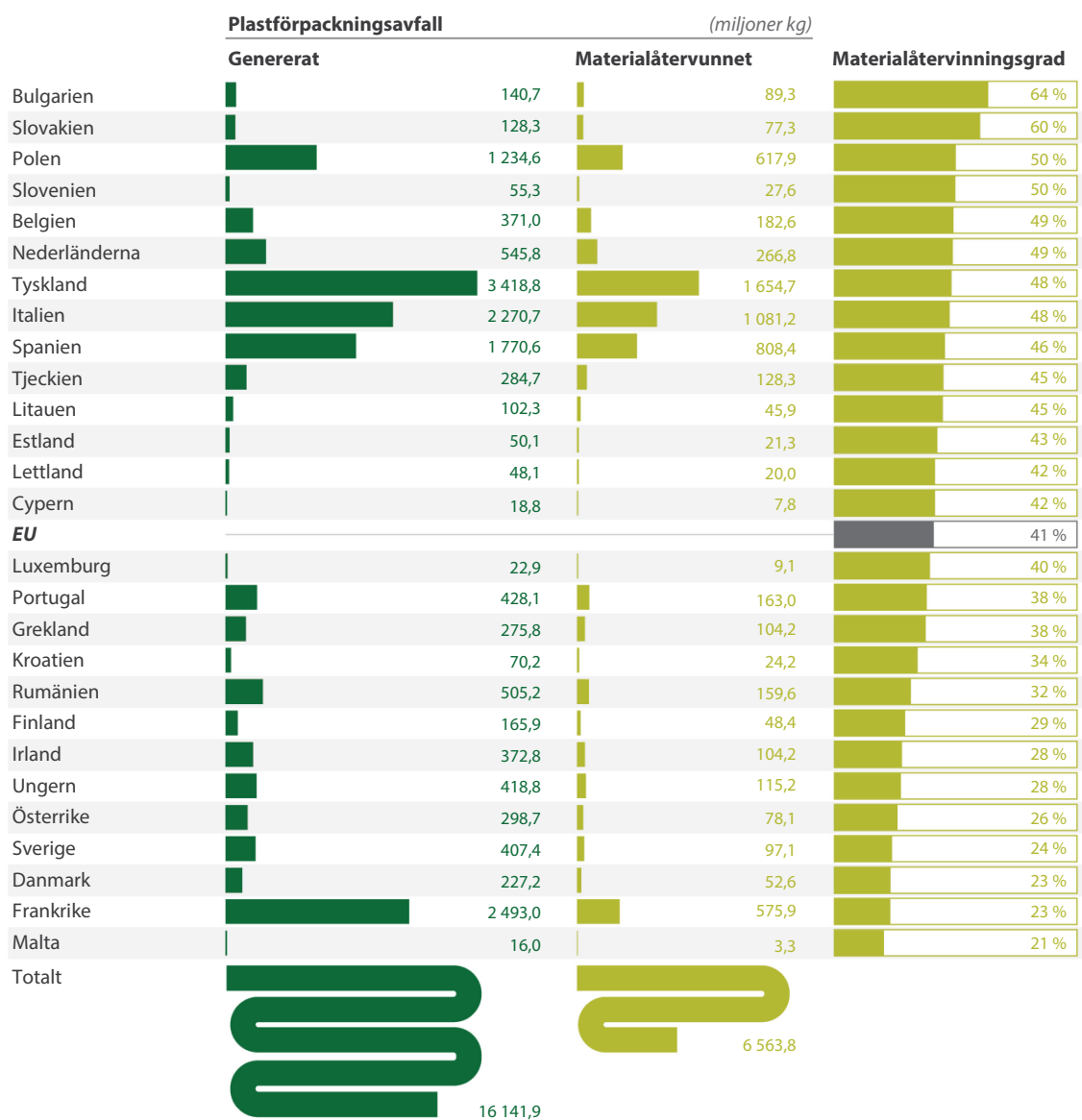
14 Medlemsstaterna måste se till att avfall som exporteras från EU för materialåtervinning endast tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen om exportören kan bevisa att behandlingen av avfallet utanför EU skedde under förhållanden som i stort sett motsvarar kraven i EU:s miljölagstiftning¹³. Plastförpackningsavfall som importeras till en medlemsstat för materialåtervinning ska dras av från den medlemsstatens totala materialåtervunna mängd. *Figur 6* visar materialåtervinningsgraderna baserat på de uppgifter som medlemsstaterna rapporterade 2023 för de egna medlen för 2021.

---

¹² Artikel 11a.10 i [direktiv \(EU\) 2018/851](#) om ändring av ramdirektivet om avfall.

¹³ Artikel 11a.8 i [direktiv \(EU\) 2018/851](#) om ändring av ramdirektivet om avfall och artikel 6a.8 i [direktiv \(EU\) 2018/852](#) om ändring av direktivet om förpackningar och förpackningsavfall.

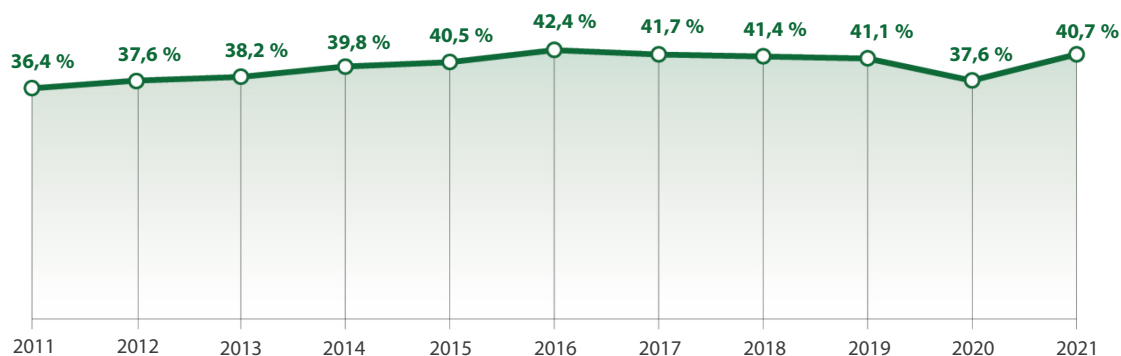
Figur 6 – Rapporterade materialåtervinningsgrader för plastförpackningar för 2021

Källa: Revisionsrätten, på grundval av medlemsstaternas årliga översikter för 2021.

15 *Figur 7* visar att den genomsnittliga materialåtervinningsgraden har varit relativt stabil under det senaste årtiondet. I revisionsrättens översikt över EU:s åtgärder för att hantera frågan om plastavfall noterade vi dock att flera aspekter kan påverka uppgifternas jämförbarhet över tid¹⁴.

Figur 7 – Genomsnittlig återvinningsgrad i EU under det senaste årtiondet

Källa: Revisionsrätten, på grundval av Eurostats offentliggjorda uppgifter för 2011–2020 och medlemsstaternas årliga översikter för 2021, som lämnades in 2023.

Roller och ansvarsområden

16 Medlemsstaterna ansvarar för att sammanställa och rapportera de relevanta statistiska uppgifter som används för att beräkna de plastbaserade egna medlen¹⁵. Medlemsstaterna måste också utse företrädare som ska ge råd till och bistå kommissionen i frågor som rör detta statistikområde, som en del av expertgruppen för statistik över plastförpackningsavfall. När det gäller miljölagstiftning måste medlemsstaterna uppfylla sina skyldigheter enligt EU-lagstiftningen, vilket innebär att införliva relevant EU-lagstiftning i nationell lagstiftning och tillämpa den¹⁶.

¹⁴ Punkterna 44 och 45 i [översikt 04/2020: EU:s åtgärder för att hantera frågan om plastavfall](#).

¹⁵ Rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770.

¹⁶ Artikel 4.3 i [fördraget om Europeiska unionen](#). Mer bakgrundsinformation finns i [revisionsrättens översikt 07/2018 Genomförandet av EU-rätten i praktiken: Europeiska kommissionens tillsynsansvar enligt artikel 17.1 i fördraget om Europeiska unionen](#).

17 Vid kommissionen är Eurostat, generaldirektoratet för budget (GD Budget) och generaldirektoratet för miljö (GD Miljö) de generaldirektorat som ansvarar för dessa egna medel. Deras respektive roller och ansvarsområden anges i ett samförståndsavtal, som inbegriper de viktigaste arrangemangen som visas i *figur 8*.

Figur 8 – Kommissionens roller och ansvarsområden

Eurostat

- kontrollerar medlemsstaternas uppgifter om plastförpackningsavfall,
- utför kontroller i medlemsstaterna,
- informerar GD Budget om reservationer,
- leder arbetet i expertgruppen för statistik över plastförpackningsavfall,
- föreslår åtgärder för att säkerställa uppgifternas kvalitet.

GD Miljö

- föreslår lagstiftning om avfall,
- övervakar genomförandet av avfallslagstiftningen,
- informerar Eurostat och GD Budget om lagstiftningsfrågor, inklusive potentiella överträdelser.

GD Budget

- beräknar och uppbär bidrag från medlemsstaterna,
- beräknar och uppbär justeringar av bidrag,
- gör, och häver, reservationer om uppgiftskvaliteten.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av samförståndsavtalet mellan Eurostat, GD Budget och GD Miljö.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

18 Syftet med vår revision var att granska den ram som kommissionen har inrättat tillsammans med medlemsstaterna för att förvalta dessa egna medel. Framför allt bedömde vi om

- kommissionen och medlemsstaterna var tillräckligt förberedda för införandet av de nya egna medlen,
- kommissionen och medlemsstaterna kunde garantera att uppgifterna för beräkning av de nya egna medlen var jämförbara och tillförlitliga.

19 Genom denna revision (som genomfördes från juni 2023 till februari 2024) ville vi också i ett tidigt skede identifiera områden där beräkningsprocessen kan förbättras. Slutsatserna av revisionen förväntas också ge kommissionen lärdomar som kan vara relevanta för förvaltningen av andra egna medel som kan komma att införas under de kommande åren.

20 Våra revisionskriterier utgick från relevant lagstiftning, [riktlinjerna för bättre lagstiftning](#) och kommissionens befintliga praxis för BNI- och momsbaseade egna medel, som också bygger på statistiska uppgifter.

21 De viktigaste delarna av vår metod var följande:

- En skrivbordsgranskning av relevant lagstiftning och viktiga dokument från kommissionen och expertgruppen för statistik över plastförpackningsavfall (förfaranden, vägledningsdokument, mallar, arbetsdokument och protokoll från möten med medlemsstaterna).
- Intervjuer med Eurostat, GD Budget och GD Miljö.
- En analys av de uppgifter som medlemsstaterna lämnade för de prognoser som användes för att beräkna 2021 års bidrag, de kvalitetsrapporter som lämnades enligt direktivet om förpackningar och förpackningsavfall och de årliga översikter som medlemsstaterna skickade in 2023.

22 Vi bad de 27 nationella myndigheter som ansvarar för sammanställning av uppgifter att svara på en enkät för att få deras åsikter om kommissionens förvaltning av dessa egna medel. Vi fick 26 svar, som vi använde som ytterligare informationskälla. Vi följde upp den information som samlades in genom enkäten genom att anordna intervjuer på distans med de berörda myndigheterna i sex medlemsstater.

23 Vi besökte tre medlemsstater: Rumänien, Italien och Nederländerna. Dessa valdes ut på grundval av information från Eurostat, och syftet var att samla in information i medlemsstater med olika mängder plast som genereras per capita, olika materialåtervinningsgrader och olika mängder som exporteras för materialåtervinning. Vi deltog också som observatörer under Eurostats kontrollbesök i Polen för att samla in information om hur Eurostat genomför sin kontrollram genom inspektioner.

24 Denna revision omfattade inte huruvida införandet av de plastbaserade egna medlen ledde till en minskning av det plastavfall som genereras eller en ökning av den mängd som materialåtervinns. Vi gjorde inte heller någon rättslig analys av huruvida problem med införlivandet av EU-lagstiftningen i nationell lagstiftning bör utlösa överträdelseförfaranden.

Iakttagelser

Införandet av de nya egna medlen gick inte smidigt, vilket ledde till felaktiga skattningar

Medlemsstaterna var inte tillräckligt förberedda och kommissionens stöd var relevant men kom för sent

25 För att säkerställa ett smidigt införande av de plastbaserade egna medlen och tillräckligt jämförbara och tillförlitliga beräkningsuppgifter borde de definitioner och beräkningsmetoder som infördes genom direktivet om förpackningar och förpackningsavfall ha införlivats av medlemsstaterna i god tid. I [riktlinjerna för bättre lagstiftning](#) rekommenderas att kommissionen noggrant undersöker nationella genomförandeåtgärder för att säkerställa fullständig efterlevnad, och vid behov vidtar korrigerande åtgärder.

26 Eftersom bristande efterlevnad kan påverka beräkningen av medlemsstaternas bidrag är det viktigt att kommissionen i god tid analyserar alla problem som den upptäcker när det gäller införlivande eller nationell lagstiftning. Den bör sedan använda sin analys för att identifiera medlemsstater med hög risk och områden för uppgiftssammanställning där kontroller ska genomföras.

De flesta medlemsstater var sena med att införliva direktivet om förpackningar och förpackningsavfall, och kommissionens uppföljning av införlivandeproblemen kommer att ta flera år

27 I ändringen av direktivet om förpackningar och förpackningsavfall konstateras att uppgifternas jämförbarhet och tillförlitlighet behöver förbättras¹⁷. Genom ändringen infördes ett antal nya definitioner och beräkningsregler som skulle införlivas i medlemsstaternas lagstiftning senast den 5 juli 2020. När kommissionen föreslog de plastbaserade egna medlen i maj 2018¹⁸ fanns det alltså ett känt behov av att förbättra uppgifternas kvalitet. I vårt yttrande om kommissionens förslag till beslut om egna medel betonades också detta behov¹⁹.

---

¹⁷ Skäl 22 i direktiv (EU) 2018/852 om ändring av ramdirektivet om avfall.

¹⁸ Kommissionens förslag till rådets beslut om systemet för Europeiska unionens egna medel (COM(2018) 325 final).

¹⁹ Punkt 40 och ruta 2 i vårt yttrande nr 5/2018.

28 Vi identifierade de bestämmelser i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall som är relevanta för beräkningen av de plastbaserade egna medlen²⁰ och analyserade om kommissionen hade kontrollerat att medlemsstaterna hade införlivat dessa bestämmelser korrekt i sin egen lagstiftning.

29 Vi noterade att fem medlemsstater hade meddelat kommissionen att de hade införlivat direktivet inom tidsfristen. Tjugotvå medlemsstater hade antingen inte meddelat kommissionen om de hade införlivat direktivet eller hade meddelat kommissionen att de inte hade införlivat direktivet. Kommissionen inledde överträdelseförfaranden mot dessa 22 medlemsstater. Efter medlemsstaternas anmälan av införlivandet avslutades tolv av dessa förfaranden 2021, ytterligare sju 2022 och två 2023. Det sista förfarandet hade ännu inte avslutats vid tidpunkten för revisionen, eftersom den berörda medlemsstaten (Kroatien) inte hade meddelat kommissionen att den hade införlivat direktivet.

30 När en medlemsstat hade meddelat kommissionen att införlivandet hade slutförts gav kommissionen en extern uppdragstagare i uppgift att utföra kontroller av överensstämmelsen. I september 2022 lämnade den externa uppdragstagaren in överensstämmelsestudier till kommissionen som visade resultaten av kontrollerna för 23 medlemsstater. I februari och mars 2023 lämnade uppdragstagaren ytterligare två överensstämmelsestudier till kommissionen. Spanien underrättade kommissionen om att införlivandet hade slutförts först 2023, och motsvarande överensstämmelsestudie ska slutföras 2024.

31 Vi analyserade resultaten av de 25 överensstämmelsestudier som den externa uppdragstagaren genomförde. Vi kontrollerade om alla viktiga bestämmelser och definitioner som är relevanta för sammanställningen av uppgifter för att beräkna de plastbaserade egna medlen hade införlivats korrekt. Vi fann att för 17 av dessa medlemsstater hade minst en viktig bestämmelse som var relevant för beräkningen av de egna medlen inte införlivats ordentligt (se [figur 9](#)).

---

²⁰ Artikel 3.1 a och 3.2 samt artikel 6a.1–6a.5, 6a.7 och 6a.8 i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall, 94/62/EG.

Figur 9 – Resultat av de utlokaliserade överensstämmelsekontrollerna av bestämmelser som är relevanta för beräkningen av de plastbaserade egna medlen, efter antal medlemsstater

Anm.: Vid tidpunkten för revisionen hade kommissionen inte fått resultaten av överensstämmelsestudien för två medlemsstater.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av den externa uppdragstagarens rapporter om kontrollerna av överensstämmelse.

32 Kommissionen agerade på lämpligt sätt när medlemsstaterna inte meddelade att införlivandet hade slutförts. Den analyserade dock inte omedelbart konsekvenserna av de problem med införlivandet som den externa uppdragstagaren hade identifierat avseende beräkningen av de plastbaserade egna medlen. Resultaten av överensstämmelsekontrollerna beaktades därför inte i kommissionens prioritering av kontrollerna av medlemsstaternas sammanställning av uppgifter.

33 Kommissionen använder resultaten av överensstämmelsekontrollerna vid sina inspektioner i medlemsstaterna. Dessa inspektioner förväntas dock pågå mellan 2023 och 2026, vilket innebär att eventuella allvarliga problem som upptäckts vid överensstämmelsekontrollerna inte följs upp i tid. Problem som påverkar beräkningen av de egna medlen som upptäcks under inspektionerna resulterar i en reservation som kommissionen häver när de upptäckta problemen har lösts. Erfarenheterna från andra egna medel visar att det kan ta flera år innan reservationer hävs. Medlemsstaterna kan därför fortsätta att använda olika definitioner och olämpliga sammanställningsmetoder under lång tid. Dessa skillnader kan påverka beräkningen av medlemsstaternas bidrag.

Kommissionen vidtog flera åtgärder för att stödja medlemsstaterna, men främst efter införandet av de nya egna medlen

34 För att ta itu med eventuella problem med genomförandet av de nya egna medlen bör kommissionen fastställa en genomförandestrategi²¹. Samarbete med medlemsstaterna för att genomföra EU-lagstiftningen bör vara en viktig del av denna strategi. Kommissionen bör också sträva efter att ge stöd till medlemsstaterna. För att detta ska lyckas bör kommissionen i god tid få relevant information om medlemsstaternas tillämpning av EU-lagstiftningen och vara beredd att vidta korrigerande åtgärder om så behövs.

35 Kommissionen använde flera metoder för att bedöma medlemsstaternas kapacitet att genomföra lagstiftningen om plastbaserade egna medel. Som vi nämnde i punkt **30** övervakade kommissionen införlivandet av relevant lagstiftning i medlemsstaternas egna rättssystem. Den genomförde också informella besök i 17 medlemsstater för att kortfattat presentera genomförandet av de plastbaserade egna medlen och för att utbyta information om hur medlemsstaterna sammanställer beloppet. Dessa åtgärder vidtogs dock i de flesta fall efter det att de egna medlen hade införts i januari 2021, då medlemsstaterna redan skulle ha genomfört åtgärderna och systemen för förvaltning av de nya egna medlen. Kommissionen uppgav för oss att de begränsningar som covid-19-pandemin medförde begränsade dess åtgärder för att stödja och övervaka medlemsstaternas förberedelser för genomförandet av dessa nya egna medel.

---

²¹ *Better regulation guidelines*, kapitel V.2.

36 En annan viktig metod för att få återkoppling från medlemsstaterna är genom expertgruppen för statistik över plastförpackningsavfall (se punkt **16**). Vid expertgruppens möten kan medlemsstaterna ta upp eventuella problem de står inför eller aspekter som behöver förtydligas ytterligare.

37 Expertgruppen inrättades formellt efter antagandet av rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770. Dess möten började i november 2021. De tre medlemsstater som vi besökte upplyste oss om att expertgruppens möten var värdefulla för att förbättra kvaliteten på uppgiftssammanställningen och göra den mer harmoniserad. Det fanns dock inte tillräckligt med tid för att förbereda sig ordentligt för införandet av de plastbaserade egna medlen i januari 2021.

38 De årliga översikterna används för att justera de belopp som tidigare betalats av medlemsstaterna baserat på prognoserna (se punkt **10**). Siffrorna utgör grunden för ett yttrande från expertgruppen för statistik över plastförpackningsavfall som bekräftar att de uppgifter som ska användas för beräkningen av egna medel är lämpliga. De statistiska uppgifter som ingår i dessa årliga översikter är också en del av kommissionens kontroller av medlemsstaternas sammanställningsförfaranden.

39 Vi fann att Grekland inte lämnade in sin årliga översikt för 2021 i tid. Översikten, som innehåller statistiska uppgifter om vikten av det plastförpackningsavfall som genereras och den mängd som materialåtervinns, skulle ha lämnats in senast den 31 juli 2023²² (se **figur 4**). Grekland skickade en första version av den årliga översikten till kommissionen först den 24 november 2023.

40 Kommissionen kände till de grekiska myndigheternas svårigheter med att sammanställa uppgifter om plastavfall, eftersom landet redan i juni 2022 hade underlåtit att lämna de uppgifter som krävs enligt direktivet om förpackningar och förpackningsavfall för 2020. Trots att kommissionen skickade flera varningar till de grekiska myndigheterna (inklusive till den ständiga representationen) om hur viktigt det var att uppgifterna om egna medel lämnades in höll inte Grekland tidsfristen för att skicka sin årliga översikt. Detta visar att medlemsstaten var oförberedd på att sammanställa uppgifter om icke-materialutnyttjat plastförpackningsavfall.

---

²² Artikel 5.5 i [förordning \(EU\) 2021/770](#).

41 På grund av denna försening inkluderades uppgifterna från Grekland inte i det yttrande som expertgruppen för statistik över plastförpackningsavfall utfärdade i oktober 2023 om kvaliteten på uppgifterna om icke-materialutnyttjat plastförpackningsavfall som ska användas för beräkningen av egna medel. Uppgifterna användes därför inte för justeringen, och effekterna kommer att märkas först under kommande år (se punkt **10**).

Inkonsekvent definition av plast och rättslig osäkerhet hindrade ett harmoniserat införande av de egna medlen

42 För att åstadkomma en harmoniserad tillämpning av EU-lagstiftningen är det viktigt att EU:s bestämmelser är tydliga, konsekventa²³ och otvetydiga. Det är också viktigt att central lagstiftning godkänns i tid, så att medlemsstaterna hinner anpassa sin lagstiftning och sina system till kraven.

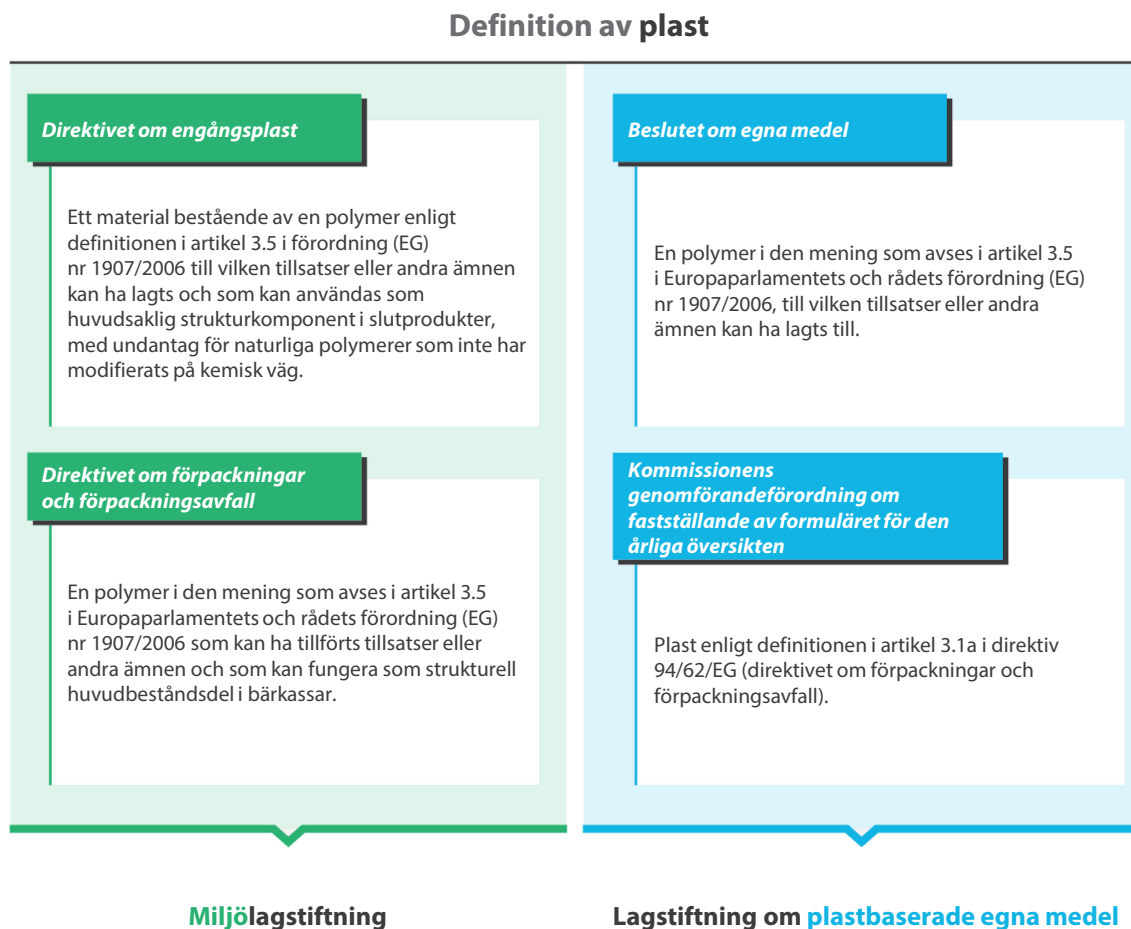
Definitionen av plast skiljer sig åt mellan de olika rättsakterna

43 Vi kontrollerade de centrala definitioner som användes för att sammanställa uppgifter för beräkningen av egna medel, såsom förpackningsavfall och materialåtervinning, och fann att de i allmänhet var tydliga och konsekventa i de olika delarna av sektorslagstiftningen. Vi noterade dock att definitionen av plast varierade (se figur **10**).

---

²³ Verktyg nr 28, avsnitt 3.2 i *Better Regulation toolbox* – juli 2023.

Figur 10 – Definitionen av *plast* skiljer sig åt mellan de olika rättsakterna

Källa: Revisionsrätten, på grundval av den nämnda lagstiftningen.

44 Alla definitioner av *plast* grundar sig på [förordning \(EG\) nr 1907/2006](#) om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier, men vissa detaljer har lagts till i annan lagstiftning. Enligt genomförandebeslutet ska definitionen i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall användas, som inte nämns i beslutet om egna medel. Enligt definitionen i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall ska polymerer kunna fungera som strukturell huvudbeståndsdel i bärkassar, vilket gör definitionen snävare. Direktivet om engångsplast²⁴ har ännu snävare räckvidd, eftersom det utesluter naturliga polymerer som inte har modifierats på kemisk väg.

²⁴ [Direktiv \(EU\) 2019/904](#) om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön (*direktivet om engångsplast*).

45 Vad som omfattas av de olika definitionerna har lett till förvirring i medlemsstaterna. Överensstämmelsekontrollerna av införlivandet av direktiven visar att tre medlemsstater införlivade definitionen från direktivet om engångsplast i stället för den föreskrivna definitionen från direktivet om förpackningar och förpackningsavfall.

Viktiga rättsliga krav för hanteringen av plastavfall uppdaterades för sent eller hade inte antagits

46 Vi kontrollerade om central lagstiftning infördes i tid, så att medlemsstaterna skulle hinna genomföra sina sammanställningsförfaranden ordentligt. Vi fann att rättsliga krav avseende beräkningspunkten och sammanvägningen antogs för sent för att medlemsstaterna skulle hinna beakta dem när de utarbetade sina prognoser för icke-materialutnyttjat plastförpackningsavfall för 2021 och sammanställde uppgifterna för de årliga översikter som lämnades in 2023. Dessutom noterade vi att den nödvändiga lagstiftningen om genomsnittliga förlusttal ännu inte hade antagits vid tidpunkten för revisionen.

47 Beräkningspunkten för materialåtervunnet avfall är en viktig faktor för att säkerställa att de uppgifter som medlemsstaterna sammanställer är jämförbara (se punkt 12). Kravet på att använda en ny beräkningspunkt infördes först genom direktivet om förpackningar och förpackningsavfall, som offentliggjordes i maj 2018, men detaljerna om medlemsstaternas tillämpning av det fastställdes i genomförandebeslut (EU) 2019/665²⁵ (se *figur 5*). Denna beräkningspunkt fastställdes för att säkerställa att endast avfall som går in i materialåtervinningsförfarandet beaktas²⁶. Innan detta nya krav antogs skulle avfallets vikt mätas när det lämnar sorteringsanläggningen.

---

²⁵ Artikel 2.1 d i [kommissionens beslut 2005/270/EG](#) om fastställande av tabellformat för databssystemet enligt direktivet om förpackningar och förpackningsavfall.

²⁶ Skäl 3 i [kommissionens genomförandebeslut \(EU\) 2019/665](#).

48 Detta genomförandebeslut offentliggjordes dock i april 2019, vilket innebar att medlemsstaterna fick kort tid på sig att införa denna ändring innan de utarbetade 2021 års prognoser. Att man tillät alternativet att använda den tidigare metoden för att beräkna de mängder som återvinns när prognoserna för 2021 och 2022 lämnades in innebar ett erkännande i EU-lagstiftningen²⁷ om att det skulle vara svårt för medlemsstaterna att införa de ändringar som krävs i tid. Denna svårighet bekräftades av de medlemsstater som vi besökte och dem som vi kontaktade på distans. De förklarade för oss att det faktum att beräkningspunkten för de mängder som materialåtervunnits inte justerades var en av orsakerna till de stora skillnaderna mellan prognoserna och de slutliga skattade mängderna.

49 En annan viktig aspekt för att säkerställa att de uppgifter som medlemsstaterna tar fram är jämförbara och tillförlitliga är **sammanvägningen** av de två metoder som används för att skatta det plastförpackningsavfall som genererats (se punkt **11**).

50 Denna fråga togs upp i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/665 som offentliggjordes i april 2019 (ny artikel 6f). Det rättsliga kravet på att väga samman resultaten av två metoder för att skatta det avfall som genererats infördes dock först i mars 2023. Man hann därför inte ta hänsyn till detta när uppgifterna för 2021 lämnades in i juli 2023.

51 Ändringen av direktivet om förpackningar och förpackningsavfall som offentliggjordes i maj 2018 innebar att kommissionen måste anta nödvändiga delegerade akter för att säkerställa en enhetlig tillämpning av beräkningarna av plastförpackningsavfall senast den 31 mars 2019. En sådan akt var den delegerade akten om fastställande av **genomsnittliga förlusttal** som krävs enligt ramdirektivet om avfall. Genomsnittliga förlusttal är avgörande för att säkerställa att medlemsstater som använder undantaget avseende beräkningspunkten (se punkterna **12** och **13**) sammanställer sina statistiska uppgifter på ett konsekvent sätt.

---

²⁷ Artikel 15 i förordning (EU, Euratom) 2021/770.

52 Vi noterade att kommissionen hade lagt fram ett förslag till en delegerad akt om genomsnittliga förlusttal i augusti 2021. Detta antogs dock inte eftersom rådet lade fram en invändning i december 2021 (i enlighet med artikel 38a.6 i direktiv 2008/98/EG). Invändningen handlade om att omfattningen av den delegerade akten överskred kommissionens mandat, särskilt vad gäller offentliggörande av information om genomsnittliga förlusttal för varje avfallsanläggning. Kommissionen lade inte fram något annat förslag där den bemötte skälen till rådets invändning. Medlemsstater som tillämpar undantaget avseende beräkningspunkten använder sig därmed av förlusttal som grundar sig på metoder som inte är harmoniserade.

53 Det sena antagandet av kravet på att väga samman de två sammanställningsmetoderna liksom av definitionen av beräkningspunkten, tillsammans med bristen på harmoniserade regler om genomsnittliga förlusttal, påverkade jämförbarheten och tillförlitligheten hos medlemsstaternas uppgifter negativt. Detta innebär att de resulterande nationella bidragen till de plastbaserade egna medlen inte alltid beräknas på samma sätt.

Under det första genomförandeåret underskattades de plastbaserade egna medlen med 1,1 miljarder euro, och som kompensation måste BNI-baserade bidrag användas för att balansera EU:s budget

54 Prognoser av god kvalitet är grundläggande för att rätt belopp ska uppbäras i varje kategori egna medel. De minskar också effekterna av justeringar på medlemsstaternas bidrag under efterföljande år (se punkterna **09** och **10**). Kommissionen bör ge lämpligt stöd och vägledning så att medlemsstaterna kan ta fram tillförlitliga prognoser²⁸.

55 Vi analyserade det prognosverktyg som kommissionen har skapat för att hjälpa medlemsstaterna att utarbeta prognoser. Vi granskade också resultaten av den prognosprocess som medlemsstaterna och kommissionen genomförde 2021, det första genomförandeåret.

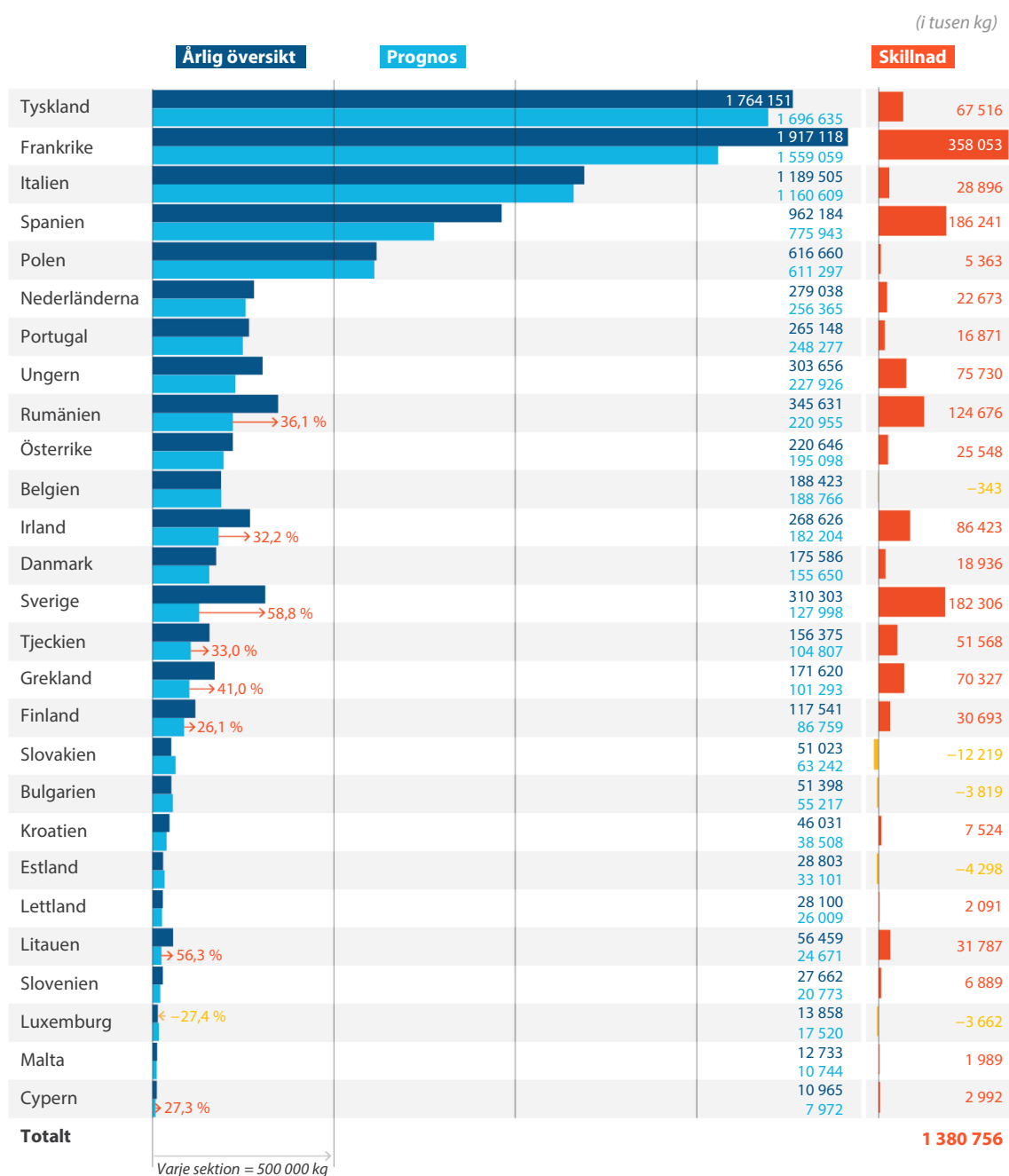
---

²⁸ *Better regulation guidelines*, kapitel V.3.

56 Det prognosverktyg som kommissionen har utvecklat använder tillväxttakten för att beräkna mängden genererat plastförpackningsavfall och den linjära utvecklingen mot materialåtervinningsmålen för att beräkna mängden materialåtervunnet avfall. De flesta medlemsstater (24 av de 26 som svarade på vår enkät) ansåg att kommissionen hade gett tillräckligt stöd under prognosarbetet.

57 Vi analyserade uppgifterna i de årliga översikter som medlemsstaterna lämnade 2023 (uppgifter för 2021) och jämförde dem med uppgifterna i de prognoser för 2021 som användes för att fastställa medlemsstaternas bidrag för det året (se [figur 11](#)).

Figur 11 – Skillnad mellan mängderna enligt prognosen och de slutliga mängderna enligt den årliga översikten

Källa: Revisionsrätten, på grundval av prognoser och årliga översikter.

58 De flesta medlemsstater (22) förutspådde en lägre mängd än den som beräknades med hjälp av de slutliga uppgifterna. För nio medlemsstater var avvikelserna jämfört med siffrorna i de årliga översikterna 25 % eller mer, och i två fall var den större än 50 %.

59 Under informationsbesöken och kontakterna med medlemsstaterna frågade vi varför skillnaderna var så stora. Medlemsstaterna uppgav en kombination av anledningar, bland annat

- den sena ändringen av lagstiftningen (särskilt när det gäller beräkningspunkten), som inte kunde beaktas i prognoserna (se punkt **48**),
- den dåliga kvaliteten på de uppgifter som sammanställdes under de år som användes som grund för prognoserna,
- svårigheterna med att uppskatta covid-19-pandemins inverkan på konsumtionsmönstren.

60 Den totala mängden icke-materialutnyttjat plastförpackningsavfall som förutspåddes för 2021 var 1,4 miljarder kg mindre än de mängder som beräknades och rapporterades för det året 2023. Det belopp som uppbars för de plastbaserade egna medlen 2021 var därför 1,1 miljarder euro lägre än det belopp som baseras på de rapporterade uppskattningarna i de årliga översikterna. Detta motsvarar 19 % av de 5,9 miljarder euro som uppbars för de plastbaserade egna medlen 2021. Det totala beloppet i EU-budgeten påverkades inte, eftersom de BNI-baserade egna medlen kompenserade för skillnaden (se punkt **10**).

Problemen med uppgifternas jämförbarhet och tillförlitlighet har ännu inte lösts

Medlemsstaterna använder olika sammanställningsmetoder och väger inte samman de resultat som erhålls

61 Medlemsstaterna är skyldiga att använda två olika primära sammanställningsmetoder för att skatta mängden plastförpackningsavfall som genererats under ett visst år (se punkterna **11** och **49–53**). Dessa är metoden för utsläppande på marknaden och metoden för avfallsanalys. Medlemsstaterna måste också väga samman resultaten från de två metoderna för att förbättra uppgifternas jämförbarhet och tillförlitlighet.

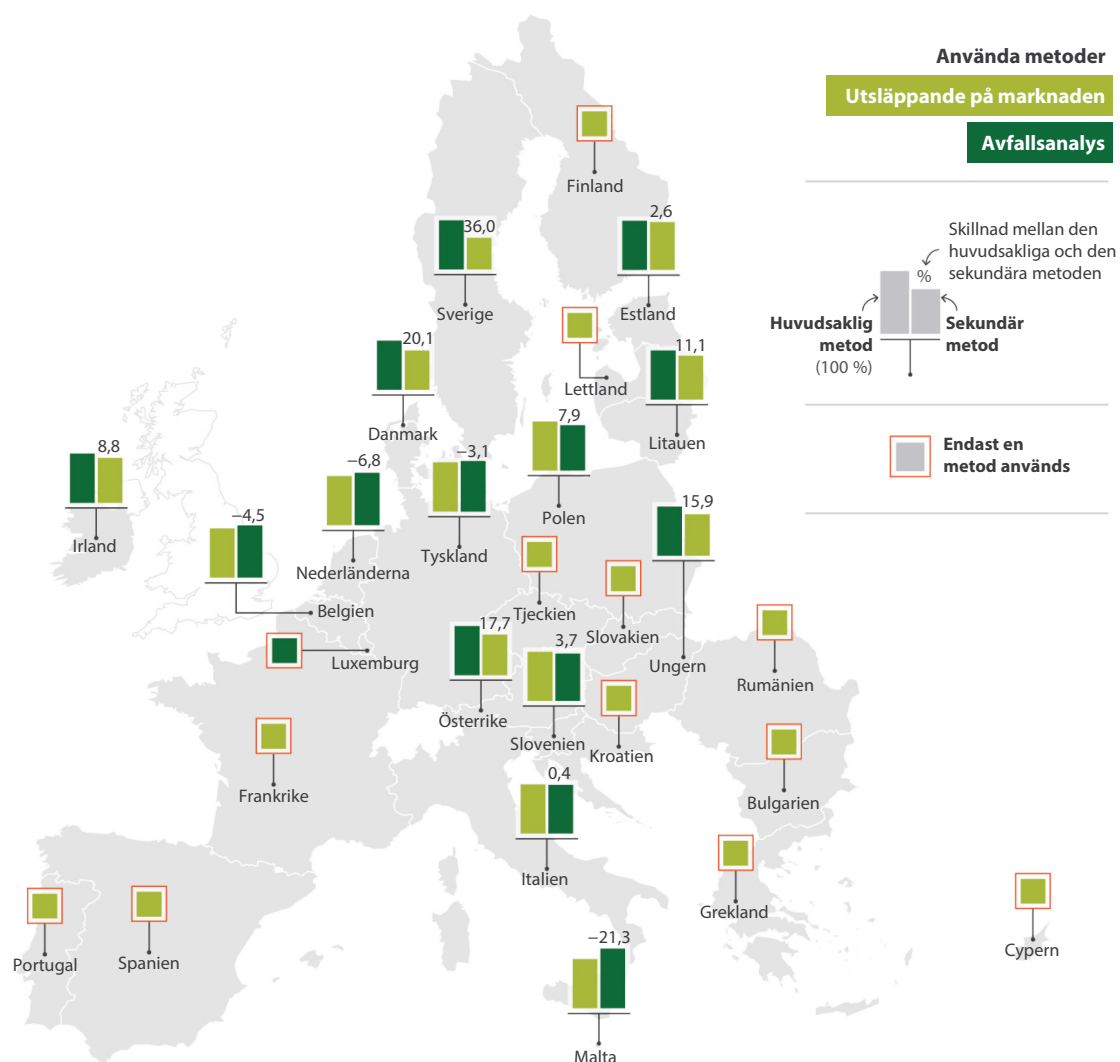
62 De två metoder som används för att skatta det plastförpackningsavfall som genererats ger inte alltid samma resultat. Metoden för utsläppande på marknaden kan underskatta mängden förpackningsavfall som genererats, medan metoden för avfallsanalys tenderar att överskatta mängden. Den verkliga mängden förväntas därför ligga någonstans mittemellan de båda resultaten²⁹.

63 Vi analyserade de årliga översikterna och kontrollerade om medlemsstaterna vägde samman de två metoderna såsom föreskrivs. *Figur 12* ger en översikt över de metoder som medlemsstaterna använder.

---

²⁹ Sidan 131 i *Packaging and Packaging Waste Directive guidance 2023*.

Figur 12 – Metoder som medlemsstaterna använder för att skatta det plastförpackningsavfall som genererats

Källa: Revisionsrätten, på grundval av de uppgifter som medlemsstaterna lämnat i de årliga översikterna.

64 Som visas i *figur 12* använde 19 medlemsstater metoden för utsläppande på marknaden som sin huvudsakliga sammanställningsmetod, medan åtta använde metoden för avfallsanalys. Endast 14 medlemsstater presenterade siffror baserade på båda metoderna. I sex av dessa fall fanns det en skillnad på mer än 10 % mellan de två metoderna. Ingen av medlemsstaterna vägde samman de två metoderna enligt kravet i lagstiftningen. I stället lämnade alla medlemsstater in de uppgifter som skulle användas för beräkningen av deras bidrag endast på grundval av en huvudsaklig metod. Eftersom de flesta av medlemsstaterna (19 av 27) använde metoden för utsläppande på marknaden, som tenderar att underskatta mängden förpackningsavfall, är det troligt att de siffror som användes för de egna medlen också underskattades.

65 Alla nio medlemsstater som vi pratade med (tre som vi besökte och sex som vi intervjuade på distans, baserat på deras svar på vår enkät) sade att de behövde mer tid på sig för att använda en andra metod och väga samman de två metoderna. Fem av dessa medlemsstater sade att de behövde mer stöd och vägledning från kommissionen på detta område.

66 Bristen på systematisk användning av de två metoderna, tillsammans med det faktum att resultaten inte vägs samman när medlemsstater använder dem, innebär att de uppgifter som används för att beräkna medlemsstaternas bidrag inte är helt jämförbara. Medlemsstater som gör om sammanställningsförfarandena för att uppskatta uppgifter från tidigare år kommer inte att kunna uppnå samma nivå på uppgifternas kvalitet.

Mätningen av den mängd som materialåtervinns görs inte när avfallet går in i återvinningsförfarandet

67 Enligt direktivet om förpackningar och förpackningsavfall³⁰ ska materialåtervunnet förpackningsavfall beräknas som vikten av det förpackningsavfall som går in i materialåtervinningsförfarandet. Medlemsstaterna får dock, i fall där tillförlitliga uppgifter inte kan erhållas på annat sätt, mäta vikten efter sorteringen och tillämpa genomsnittliga förlusttal (se punkt [12](#) och [figur 5](#)).

68 Studier för att bedöma de potentiella förlusterna mellan den tidpunkt då avfallet lämnar sorteringsförfarandet och när det går in i materialåtervinningsförfarandet visar att dessa mängder kan vara mycket stora och variera avsevärt. I en studie³¹ som genomfördes för kommissionen 2019 analyserades till exempel 15 återvinningsanläggningar i nio medlemsstater. Detta var en del av arbetet med att bedöma de uppgifter som rapporterats till Eurostat för att uppfylla målen för materialåtervinning av förpackningsavfall. I studien identifierades förlusttal på mellan 20 % och 45 % av det totala ingångsmaterialet i processen på grund av avlägsnande av icke-målmateriel eller fuktförlust.

---

³⁰ Artikel 6a i direktiv [94/62/EG](#) om förpackningar och förpackningsavfall.

³¹ [Study to support the implementation of reporting obligations resulting from the new waste legislation adopted in 2018](#), slutrapport 2019.

69 Vi analyserade medlemsstaternas kvalitetsrapporter och kontrollerade om medlemsstaterna tillämpade kravet i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall. Vår analys visar att endast sex medlemsstater använde den mätpunkt som krävs enligt lagstiftningen (när avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet) när de rapporterade uppgifter om materialåtervinning. Majoriteten (19) av medlemsstaterna använde det undantag som anges i lagstiftningen, främst genom att mäta mängden plast som lämnar sorteringsanläggningen och tillämpa genomsnittliga förlusttal på mellan 6 % och 54 %. De återstående två medlemsstaterna lämnade ingen information om detta.

70 Under våra besök på plats noterade vi att återvinningsanläggningar sällan hade vågar för att väga plastförpackningar vid införandet i materialåtervinningsförfarandet, vilket lagstiftningen fastställer som beräkningspunkt. Utan vågar vid beräkningspunkten måste den materialåtervunna mängden mätas indirekt med stöd av det undantag som anges i lagstiftningen.

71 Bruket att mäta mängden avfall när det lämnar sorteringsanläggningen, tillsammans med avsaknaden av tydliga EU-regler om genomsnittliga förlusttal före materialåtervinningsförfarandet (se punkt **52**), gör medlemsstaternas skattningar av de mängder som materialåtervunnits mindre jämförbara och tillförlitliga.

Det finns en risk för att uppgifterna om materialåtervunna mängder är otillförlitliga på grund av bristande kontroller av behandlingen av avfall som tas emot av återvinningsföretag

72 Såsom beskrivs i punkt **09** bör medlemsstaterna sammanställa uppgifter om den mängd plastförpackningsavfall som genereras och den mängd som materialåtervinns. Enligt definitionen av materialåtervinning ska avfall upparbetas till produkter, material eller ämnen för att betraktas som materialåtervunnet³².

---

³² Artikel 3.17 i ramdirektivet om avfall, 2008/98/EG.

Inga kontroller görs för att säkerställa att avfall som tas emot av återvinningsföretag faktiskt återvinns

73 I de tre medlemsstater som vi besökte var det producentansvarsorganisationerna som försåg de nationella myndigheterna med de viktigaste uppgifterna för beräkningen av egna medel (dvs. genererat och materialåtervunnet plastförpackningsavfall). Dessa organisationer inrättades i medlemsstaterna för att uppfylla de nationella kraven på utökat producentansvar, enligt definitionen i ramdirektivet om avfall (se [ruta 1](#)).

Ruta 1

Producentansvarsorganisationer

Ramdirektivet om avfall definierar utökat producentansvar som en uppsättning åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att säkerställa att producenterna bär ansvar för hanteringen av avfallsledet i en produkts livscykel.

Tillämpningen av begreppet utökat producentansvar omfattar ofta producentansvarsorganisationer, som agerar på flera förpackningsproducenters vägnar för att inrätta system för insamling och återvinning av deras avfall. Producentansvarsorganisationerna ansvarar också för att uppnå materialåtervinningsmålen.

Medlemsstaterna kan ha en eller flera producentansvarsorganisationer som hanterar plastförpackningsavfall och rapporterar relevanta uppgifter till myndigheterna. Nederländerna har till exempel en producentansvarsorganisation, Italien har fem, som rapporterar uppgifter via ett konsortium, och Rumänien har sexton som var och en rapporterar självständigt till de nationella myndigheterna.

74 Under besöken i de tre medlemsstaterna samlade vi in information om vilken typ av kontroller som gjordes för att säkerställa att de uppgifter som användes var tillräckligt tillförlitliga. Vi fann att vissa kontroller utfördes på plastförpackningsproducenterna för att kontrollera uppgifternas tillförlitlighet. Dessa kontroller utfördes av producentansvarsorganisationerna eller av medlemsstaternas myndigheter.

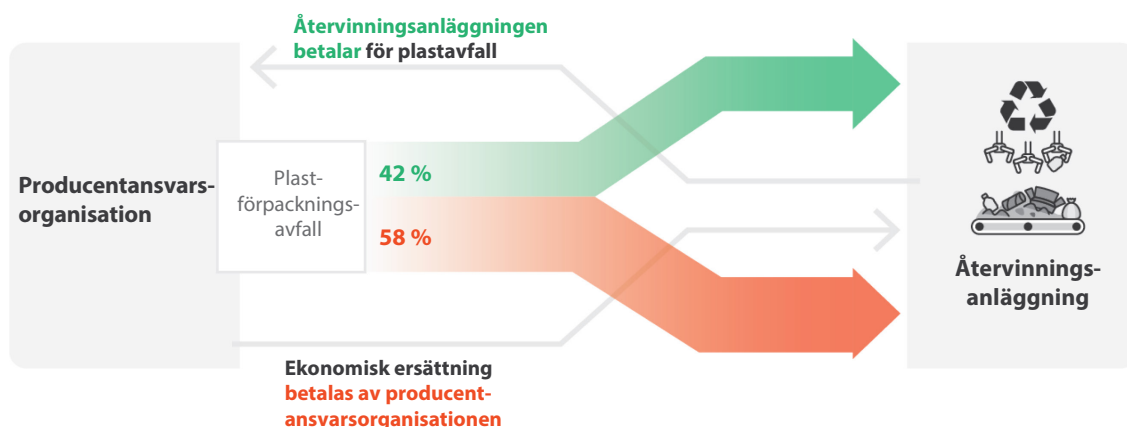
75 Varken medlemsstaternas myndigheter eller kommissionen utförde dock kontroller eller revisioner för att bedöma om det plastförpackningsavfall som mottagits av återvinningsföretagen faktiskt hade bearbetats till andra produkter. Eurostats kontrollförfaranden innefattar inte några kontroller av återvinningsföretag. Varken miljölagstiftningen eller lagstiftningen om egna medel kräver att sådana kontroller genomförs.

76 Vi fann också en mycket hög risk för att återvinningsföretagen inte bearbetar det plastförpackningsavfall som de tar emot, av de skäl som förklaras i följande punkter.

77 Myndigheterna och återvinningsföretagen i alla de tre medlemsstater som vi besökte sade att materialåtervinning inte var ekonomiskt lönsamt för många typer av plastförpackningar, eftersom ny plast var billigare än återvunnen plast. För att uppnå de materialåtervinningsmål som fastställs i lagstiftningen måste därför producentansvarsorganisationerna kompensera återvinningsföretagen för att de tar emot plastförpackningsavfall vid sina anläggningar. Detta ökar risken för att återvinningsföretag saknar incitament att investera ytterligare resurser i hanteringen av mottaget avfall.

78 Den största producentansvarsorganisationen för plastförpackningar i en av de medlemsstater som vi besökte (med omkring 84 % av marknaden) informerade oss om den ekonomiska lönsamheten i materialåtervinning av plastförpackningar. **Figur 13** visar den mängd plastförpackningar för vilken organisationen erhöll betalning från återvinningsföretagen och den mängd för vilken organisationen betalade en avgift till återvinningsföretagen 2022. För merparten av den plast som skickades till återvinningsföretagen fanns det ingen fungerande avsättningsmarknad. Därmed fanns det inte heller något ekonomiskt incitament att materialåtervinna den.

Figur 13 – Låg ekonomisk lönsamhet i materialåtervinning av plastförpackningsavfall (exempel från en medlemsstat)

Källa: Revisionsrätten, på grundval av information som samlats in i en medlemsstat.

79 Eftersom majoriteten av medlemsstaterna använder undantaget avseende beräkningspunkten (se punkt 69) mäts dessutom inte avfallet när det går in i materialåtervinningsförfarandet, utan endast efter sorteringen. Det finns därför begränsade garantier för att det avfall som deklarerats som mottaget av återvinningsföretagen faktiskt bearbetas.

80 Om plastavfall som tas emot av återvinningsföretag inte bearbetas i enlighet med ramdirektivet om avfall och i stället transporteras eller bortskaffas olagligt utgör detta ett miljöbrott. Europols senaste hotbilda-bedömningar avseende grov och organiserad brottslighet³³ visar att denna typ av brott utgör ett allvarligt hot och är ett centralt fokus i Europols arbete.

81 I revisionsrättens översikt över EU:s åtgärder för att hantera frågan om plastavfall³⁴ beskrivs mekanismerna för olaglig handel med plastförpackningsavfall mer ingående. Där betonas att olagligt bortskaffande av avfall är kopplat till organiserad brottslighet och penningtvätt. I översikten noteras också att detta är en av de mest lukrativa olagliga verksamheterna i världen på grund av att riskerna för lagföring är små och böterna låga.

82 Medlemsstaterna ansvarar för verkställighetsåtgärderna på detta område. I EU:s miljöbrottsdirektiv från 2008³⁵ fastställs en miniminivå för miljöskyddet genom straffrättslig lagstiftning som ska antas av medlemsstaterna. I en utvärdering som kommissionen gjorde 2020 konstaterades dock att direktivet inte hade någon större effekt i praktiken³⁶.

83 I *ruta 2* ges exempel på hur olaglig verksamhet kan påverka tillförlitligheten hos de mängder som deklarerats som materialåtervunna, genom två verkliga fall som nyligen uppdagades av de brottsbekämpande myndigheterna i tre medlemsstater.

---

³³ SOCTA 2013, SOCTA 2017 och SOCTA 2021.

³⁴ Översikt 04/2020 EU:s åtgärder för att hantera frågan om plastavfall.

³⁵ Direktiv 2008/99/EG.

³⁶ *Evaluation report of the Environmental Crime Directive.*

Ruta 2

Exempel på olaglig verksamhet rörande plastförpackningsavfall

Olaglig handel med avfall mellan Frankrike och Spanien

Genom en gemensam insats mellan de nationella myndigheterna i Spanien och Frankrike 2022 upptäcktes ett nätverk som olagligen transporterade avfall från Frankrike och lämnade det i en deponi i Spanien³⁷.

En blandning av plast, papper och kartong hade enligt uppgift skickats till materialåtervinning. Sedan mitten av 2020 hade mer än 30 000 ton sådant avfall olagligen transporterats till Spanien, vilket hade gett nätverket flera miljoner i vinst.

Kriminell grupp specialiserad på förfalskning av materialåtervunna mängder i Rumänien

År 2023 identifierade de rumänska myndigheterna en organiserad kriminell grupp som hade varit verksam inom avfallshantering under de senaste tio åren³⁸. Dess syfte var att få otillbörliga ekonomiska fördelar genom att rapportera en så stor mängd fiktivt avfall som möjligt som materialåtervunnen. Gruppen utfärdade falska fakturor för att visa att avfallet hade sålts eller levererats till olika återvinningsföretag/insamlare.

---

³⁷ Pressmeddelande från den spanska polisen, 23.7.2022.

³⁸ Pressmeddelande från Rumäniens direktorat för utredning av organiserad brottslighet och terrorism, 21.3.2023.

84 På grund av bristande kontroller och de faktorer som beskrivs i punkterna **77–83** finns det en betydande risk för att en del av det plastförpackningsavfall som tas emot av återvinningsföretag inte materialåtervinns. Olagligt bortskaffande av avfall, där plastförpackningsavfall som deklarerats som materialåtervunnet i själva verket förbränns, slängs i naturen eller deponeras, leder till en minskning av de belopp som ska betalas för de egna medlen. Den totala mängd som medlemsstaterna deklarerade som materialåtervunnen var 6,6 miljarder kg (41 % av det totala avfallet som genererades) år 2021, vilket motsvarar en minskning av medlemsstaternas bidrag på 5,3 miljarder euro.

Medlemsstaterna kan inte garantera att materialåtervinningen av plastförpackningsavfall som exporteras utanför EU sker under förhållanden som i stort sett motsvarar EU:s materialåtervinningsprocesser

85 Enligt direktivet om förpackningar och förpackningsavfall ska medlemsstaterna, när avfall exporteras till länder utanför EU för materialåtervinning, visa att förhållandena i stort sett motsvarar kraven i relevant EU-miljölagstiftning (se punkt **14**).

86 Som beskrivs i punkterna **73–84** finns det få garantier för att det avfall som tas emot av återvinningsföretag i EU därefter materialåtervinns. Detsamma gäller plastavfall som exporteras till länder utanför EU för materialåtervinning. Även om förordningen om transport av avfall begränsar vilka länder som får ta emot plastavfall från EU kan medlemsstaterna för närvarande inte kontrollera att avfall som exporteras utanför EU materialåtervinns under förhållanden som i stort sett motsvarar EU-kraven.

87 De medlemsstater som vi besökte och de som vi intervjuade på distans efter att de svarat på vår enkät sade att det när det gäller export utanför EU är mycket svårt att få fram information om de mängder som materialåtervinns baserat på beräkningspunkten. Det finns därför ingen garanti för att detta avfall faktiskt materialåtervinns. Detta innebär en risk för tillförlitligheten hos de uppgifter som används för egna medel.

88 Mängden plastförpackningsavfall som deklarerats som materialåtervunnen utanför EU i de årliga översikter som medlemsstaterna lämnade in i juli 2023 (som avsåg år 2021) var 268 miljoner kg (4,1 % av den totala mängden materialåtervunnet avfall). Detta innebär en minskning av medlemsstaternas bidrag med 214 miljoner euro.

Kommissionens kontroller följer väletablerade processer men är inte i tillräcklig grad inriktade på de största riskerna för sammanställningen av uppgifter

89 Eurostats kontrollprocess, som innefattar inspektioner och skrivbordskontroller, bör på ett tillfredsställande sätt täcka in riskerna för sammanställningen av uppgifter om plastförpackningsavfall och leda till att uppgifternas jämförbarhet, tillförlitlighet och fullständighet förbättras³⁹.

90 Eurostat använder sig av en flerårig process för att kontrollera medlemsstaternas uppgifter. Den första kontrollprocessen inleddes i september 2023 (efter det att medlemsstaterna hade lämnat in sina uppgifter för 2021) och kommer att avslutas 2026. Kontrollerna bygger på de årliga översikterna, kvalitetsrapporter och förteckningar över källor och metoder som används för att sammanställa relevanta statistiska uppgifter (se närmare uppgifter i [ruta 3](#)). De innefattar även inspektionsbesök i medlemsstaterna. Till följd av inspektionerna, och för att skydda EU:s budget, gör GD Budget vid behov reservationer om medlemsstaternas sammanställningsförfaranden. Dessa kan hävas så snart som nödvändiga förbättringar av sammanställningsförfarandena har gjorts. Liksom för andra egna medel kan det dock i praktiken ta flera år innan reservationerna hävs.

---

³⁹ Skäl 3 i genomförandeförordning (EU) 2023/595.

Ruta 3

Viktiga dokument som tas fram av medlemsstaterna

Årlig översikt

Rapport med statistiska uppgifter om vikten av det plastförpackningsavfall som genereras i medlemsstaten och vikten av det avfall som materialåtervinns, inklusive beräkningen av egna medel baserade på icke-materialutnyttjat plastförpackningsavfall.

Kvalitetsrapport

Dokument som tas fram som en del av den årliga uppgiftsinsamlingen enligt direktivet om förpackningar och förpackningsavfall. Det innehåller en kort beskrivning av processerna för sammanställning av uppgifter om generering och materialåtervinning av förpackningsavfall.

Inventering av källor och metoder

Detaljerad beskrivning av de källor, metoder och sammanställningsprocesser som används för att ta fram uppgifterna för de årliga översikterna.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/595, kommissionens beslut 2005/270/EG och kommissionens dokument SPPW/2021-1/07.

91 Vi undersökte Eurostats modell för riskanalys och hur den tillämpades för att prioritera i vilka medlemsstater man skulle göra inspektionsbesök. Vi analyserade också hur Eurostat utför sina kontroller i medlemsstaterna. I vår enkät frågade vi medlemsstaterna om Eurostats kontrollmetod täckte in de största riskerna för de egna medlen. Vi fann att Eurostats kontrollram följde förfaranden och metoder som liknar dem som kommissionen tillämpar vid kontrollen av andra egna medel, såsom BNI- och momsbaseade egna medel.

92 Eurostats inspektionsbesök kan innefatta direkt kontroll av uppgifter i högriskområden i varje medlemsstat. Då kontrolleras en eller flera aspekter av uppgiftssammanställningen i syfte att upprätta en kontrollkedja från utvalda komponenter av plastförpackningsavfall ner till källuppgifterna. Vid tidpunkten för vår revision hade Eurostat inte tagit fram några kriterier för att bedöma behovet av direkta kontroller i medlemsstaterna. Avsaknaden av harmoniserade kriterier innebär en risk för att handläggare inte har ett konsekvent tillvägagångssätt vid direkta kontroller i de olika medlemsstaterna. I februari 2024 hade Eurostat inte gjort några direkta kontroller av förfarandena för sammanställning av uppgifter i någon av de fem medlemsstater som Eurostat inspekterade.

93 Resultaten av enkätundersökningen visar att de flesta medlemsstater (81 % av dem som svarade) ansåg att Eurostats föreslagna kontrollprocess helt eller delvis täckte in de största riskerna. Ungefär hälften av medlemsstaterna förväntade sig dock inte att kontrollprocessen skulle vara tillräcklig för att hantera riskerna kopplade till metoden för utsläppande på marknaden och metoden för avfallsanalys, sammanvägningen, avsaknaden av oberoende kontroll av uppgifter om de mängder som materialåtervinns och avsaknaden av tillförlitliga skattningar för förlusttal.

94 Eftersom flera metodfrågor ännu inte har lösts kommer det att vara svårt att säkerställa att de största riskerna för kvaliteten på medlemsstaternas uppgifter täcks in på ett tillfredsställande sätt under den nuvarande kontrollcykeln. Vissa frågor kräver att vägledning eller lagstiftning på EU-nivå antas, till exempel om genomsnittliga förlusttal (se punkterna [51](#) och [52](#)), och kan därför inte enbart hanteras genom Eurostats kontroller och efterföljande reservationer som görs. Andra frågor, såsom bristen på kontroller av bearbetningen av avfall som tas emot av återvinningsföretag, omfattas inte av Eurostats kontroller (se punkt [75](#)).

Slutsatser och rekommendationer

95 Vi drar slutsatsen att medlemsstaterna inte var tillräckligt förberedda för att genomföra de egna medlen baserade på icke-materialutnyttjat plastförpackningsavfall och att kommissionens åtgärder för att övervaka och stödja genomförandet visserligen var värdefulla för att förbättra uppgifternas kvalitet men inte vidtogs i rätt tid. Vi drar också slutsatsen att de uppgifter som användes för att beräkna de egna medlen inte var tillräckligt jämförbara och tillförlitliga. Detta påverkar också de uppgifter som används för att rapportera om de mål för materialåtervinning som fastställs i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall.

96 Vi fann att införandet av de nya egna medlen inte gick smidigt. Medlemsstaterna var sena med att införliva viktiga rättsliga aspekter och kommissionen följde inte upp de problem med införlivandet som påverkade beräkningen av de egna medlen i tid (se punkterna **27–33**). Detta påverkades delvis av begränsningarna till följd av covid-19-pandemin, men vi konstaterade också att kommissionens stöd till medlemsstaterna i början av genomförandet var värdefullt men inte gavs i rätt tid (se punkterna **34–41**). Det sena antagandet av viktiga rättsliga krav förhindrade ett harmoniserat införande av de egna medlen (se punkterna **44–53**). Dessa problem påverkade det första året av genomförandet av de plastbaserade egna medlen på så sätt att det belopp som uppbars baserat på medlemsstaternas prognoser var 1,1 miljarder euro lägre än det belopp som baseras på de rapporterade uppskattningarna i de årliga översikterna. Skillnaden måste kompenseras med de BNI-baserade egna medlen och påverkade därför inte EU-budgeten (se punkterna **54–60**). Fler egna medel förväntas införas under de kommande åren (se punkt **02**).

Rekommendation 1 – Tillämpa de lärdomar som dragits av införandet av de plastbaserade egna medlen

---

När kommissionen förbereder framtida egna medel bör den göra följande:

- a) Identifiera de ändringar av lagstiftningen som behövs med en preliminär tidsplan för förslag.
- b) Om nya egna medel baseras på uppgifter som rapporteras av medlemsstaterna, identifiera de största riskerna som påverkar uppgifternas kvalitet och dela informationen med medlemsstaterna innan de nya egna medlen införs.
- c) Inrätta ett effektivt förfarande för uppföljning av eventuella fall av betydande bristande efterlevnad som upptäcks vid införlivandet i nationell lagstiftning eller frågor som påverkar uppgifternas kvalitet.

Måldatum för genomförande: I samband med att nya egna medel föreslås efter 2024.

97 Medlemsstaterna hade inte tillämpat vissa viktiga förfaranden för sammanställning av uppgifter, som att använda de två metoderna för sammanställning av genererat avfall och väga samman resultaten (se punkterna [61–66](#)), använda den mät punkt som anges i lagstiftningen för att beräkna de mängder som materialåtervinns eller använda genomsnittliga förlusttal på grundval av harmoniserade regler (se punkterna [67–71](#)). Vi noterade också att definitionen av *plast* varierade i EU-rättsakterna (se punkterna [43–45](#)) och att inte alla medlemsstater hade införlivat de regler för sammanställning som krävs enligt direktivet om förpackningar och förpackningsavfall (se punkterna [30](#) och [31](#)).

Rekommendation 2 – Förbättra uppgifternas jämförbarhet och tillförlitlighet

---

Kommissionen bör göra följande:

- a) Tillsammans med medlemsstaterna fastställa en tidsplan för att ta itu med de svårigheter som hindrar varje land från att skatta det avfall som genereras med användning av de två metoderna och en sammanvägning av resultaten.
- b) Tillsammans med medlemsstaterna identifiera de svårigheter som hindrar dem från att använda beräkningspunkten när avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet för att fastställa de mängder som ska deklaras som materialåtervunna, och vidta åtgärder för att ta itu med dessa svårigheter.
- c) Lägga fram ett reviderat förslag till en delegerad akt för att fastställa genomsnittliga förlusttal.
- d) Föreslå en anpassning av definitionen av plast i alla texter som används för de plastbaserade egna medlen.

Måldatum för genomförande: 2026.

98 Den rättsliga ramen föreskriver inte att materialåtervinningsprocesserna ska kontrolleras. Det finns därför en risk för att plastförpackningsavfall som deklaras som materialåtervunnet inte alltid materialåtervinns (se punkterna [72–84](#)). Vi fann också att medlemsstaterna inte kunde garantera att materialåtervinningen av plastförpackningsavfall som exporteras utanför EU skedde under förhållanden som i stort sett motsvarar EU:s materialåtervinningsprocesser (se punkterna [85–88](#)). Kommissionens kontroller följde väletablerade processer men var inte i tillräcklig grad inriktade på de största riskerna för sammanställningen av uppgifter (se punkterna [89–94](#)).

Rekommendation 3 – Minska risken för att avfall som skickas till återvinningsföretag därefter inte materialåtervinns

---

Kommissionen bör bedöma risken för att plastförpackningsavfall som skickas till återvinningsföretag inom och utanför EU därefter inte materialåtervinns, identifiera lämpliga åtgärder för att minska denna risk och diskutera dem med medlemsstaterna för att se hur de kan genomföras.

Måldatum för genomförande: 2027.

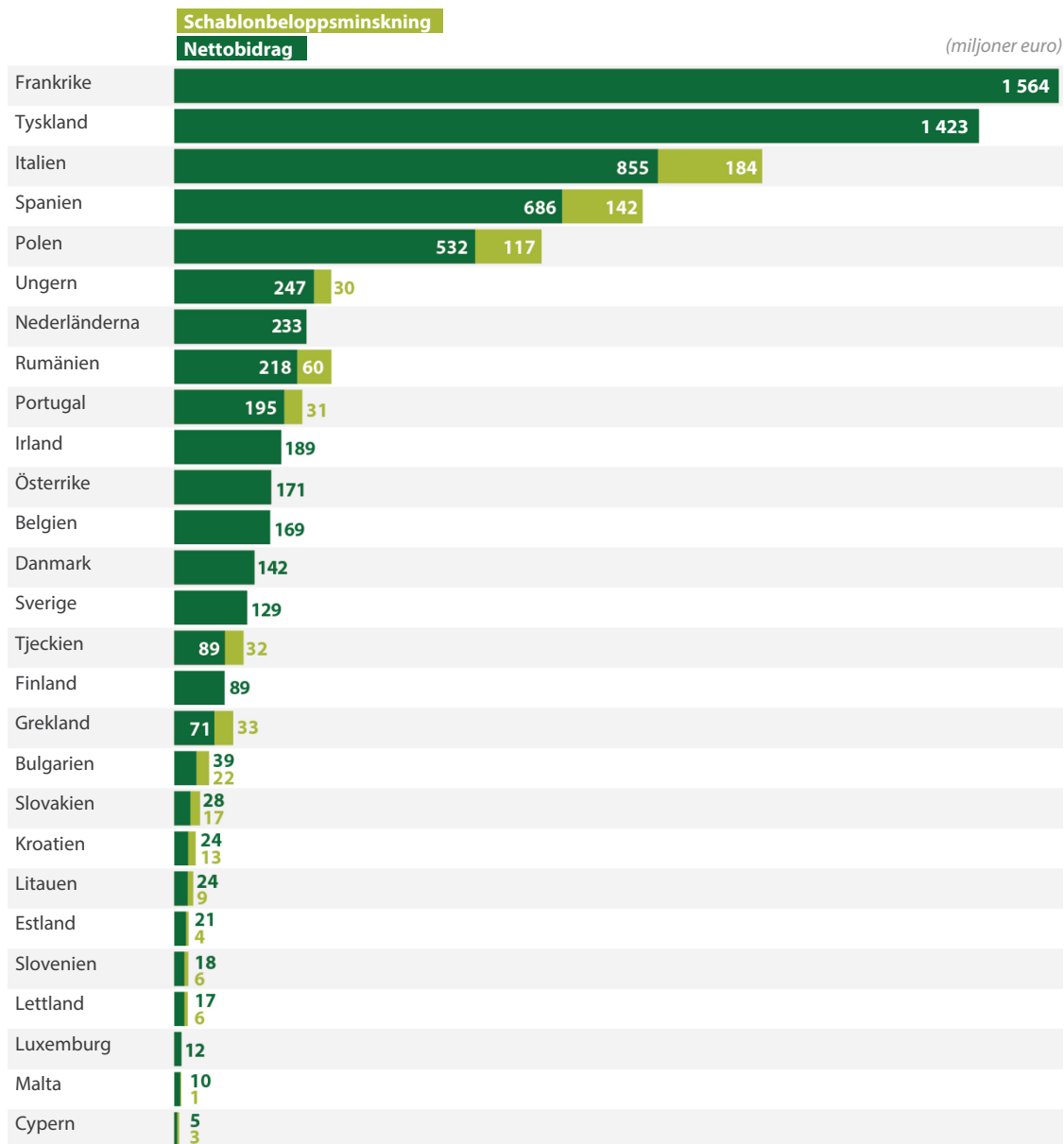
Denna rapport antogs av revisionsrättens avdelning V, med ledamoten Jan Gregor som ordförande, vid dess sammanträde i Luxemburg den 9 juli 2024.

För revisionsrätten

Tony Murphy
ordförande

Bilagor

Bilaga I – Medlemsstaternas nettobidrag till de plastbaserade egna medlen 2023 och motsvarande minskningar

Källa: Revisionsrätten, på grundval av tabell 3 i EU:s ändringsbudget nr 4 för budgetåret 2023.

Förkortningar

BNI: bruttonationalinkomst.

BNP: bruttonationalprodukt.

Eurostat: EU:s statistikkontor.

GD Budget: Europeiska kommissionens generaldirektorat för budget.

GD Miljö: Europeiska kommissionens generaldirektorat för miljö.

moms: mervärdesskatt.

Ordförklaringar

metoden för utsläppande på marknaden: en metod för att skatta plastförpackningsavfall vid den tidpunkt då produkten tillhandahålls för distribution, förbrukning eller användning, främst baserat på uppgifter från plastförpackningsproducenterna.

producentansvarsorganisation: organ som tillverkare inrättar för att uppfylla sina skyldigheter när det gäller miljöpåverkan av deras produkter.

utökat producentansvar: en strategi som innebär att ledet efter konsumentledet i en produkts livscykel, inklusive materialåtervinning och bortskaffande, läggs till tillverkarens miljöansvar.

Kommissionens svar

<https://www.eca.europa.eu/sv/publications/sr-2024-16>

Tidslinje

<https://www.eca.europa.eu/sv/publications/sr-2024-16>

Vi som arbetat med revisionen

I revisionsrättens särskilda rapporter redovisar vi resultatet av våra revisioner av EU:s politik och program eller av förvaltningsteman som är kopplade till specifika budgetområden. För att uppnå så stor effekt som möjligt väljer vi ut och utformar granskningsuppgifterna med hänsyn till riskerna när det gäller prestation eller regelefterlevnad, storleken på de aktuella intäkterna eller kostnaderna, framtida utveckling och politiskt intresse och allmänintresse.

Denna effektivitetsrevision utfördes av revisionsrättens avdelning V EU:s finansiering och förvaltning, där ledamoten Jan Gregor är ordförande. Revisionsarbetet leddes av ledamoten Lefteris Christoforou med stöd av Theodosios Tsiolas (kanslichef), Panagiota Liapi (attaché), Alberto Gasperoni (förstachef), José Parente (uppgiftsansvarig), Diana Voinea (biträdande uppgiftsansvarig) och Tadhg Ó Caoimh, Eda Caliskan och Marco Fians (revisorer). Giuliana Lucchese bidrog med grafiskt stöd.

Från vänster: Panagiota Liapi, Alberto Gasperoni, José Parente, Diana Voinea, Lefteris Christoforou, Tadhg Ó Caoimh, Eda Caliskan, Marco Fians och Theodosios Tsiolas.

UPPHOVSRÄTT

© Europeiska unionen, 2024

Europeiska revisionsrättens policy för vidareutnyttjande fastställs i [beslut nr 6-2019](#) om revisionsrättens policy för öppna data och vidareutnyttjande av handlingar.

Om inget annat anges (till exempel i enskilda meddelanden om upphovsrätt) omfattas revisionsrättens innehåll som ägs av EU av den internationella [licensen Creative Commons Erkännande 4.0 Internationell \(CC BY 4.0\)](#). Det innebär att det är tillåtet att återanvända innehållet under förutsättning att ursprunget anges korrekt och att det framgår om ändringar har gjorts. Om du återanvänder revisionsrättens innehåll får du inte förvansa den ursprungliga innebörden eller det ursprungliga budskapet. Revisionsrätten ansvarar inte för eventuella konsekvenser av återanvändningen.

När enskilda privatpersoner kan identifieras i ett specifikt sammanhang, exempelvis på bilder av revisionsrättens personal, eller om verk av tredje part används, måste ytterligare tillstånd inhämtas.

Om ett sådant tillstånd beviljas upphävs och ersätts det allmänna godkännande som nämns ovan, och eventuella begränsningar av materialets användning måste tydligt anges.

För användning eller återgivning av innehåll som inte ägs av EU kan tillstånd behöva inhämtas direkt från upphovsrättsinnehavarna.

Programvara eller handlingar som omfattas av immateriella rättigheter, till exempel patent, varumärkesskydd, mönsterskydd samt upphovsrätt till logotyper eller namn, omfattas inte av revisionsrättens policy för vidareutnyttjande.

EU-institutionernas webbplatser inom domänen europa.eu innehåller länkar till webbplatser utanför den domänen. Eftersom revisionsrätten inte har någon kontroll över dem uppmanas du att ta reda på vilken integritets- och upphovsrättspolicy de tillämpar.

Användning av revisionsrättens logotyp

Revisionsrättens logotyp får inte användas utan revisionsrättens förhandsgodkännande.

HTML	ISBN 978-92-849-2859-0	ISSN 1977-5830	doi:10.2865/912801	QJ-AB-24-018-SV-Q
PDF	ISBN 978-92-849-2887-3	ISSN 1977-5830	doi:10.2865/598357	QJ-AB-24-018-SV-N

I januari 2021 införde EU nya egna medel baserade på icke-materialutnyttjat plastförpackningsavfall som genereras av medlemsstaterna. År 2023 uppgick dessa egna medel till 7,2 miljarder euro, dvs. 4,0 % av EU:s totala intäkter. Vi bedömde införandet av dessa nya egna medel. Vi drar slutsatsen att medlemsstaterna inte var tillräckligt förberedda och att de uppgifter som användes inte var tillräckligt jämförbara och tillförlitliga. Kommissionens åtgärder ledde till förbättrad kvalitet på uppgifterna men vidtogs inte i tid. Vi rekommenderar att kommissionen tillämpar de lärdomar som dragits av införandet av de nya egna medlen, förbättrar uppgifternas jämförbarhet och tillförlitlighet och minskar risken för att avfall som skickas till återvinningsföretag i själva verket inte materialåtervinns.

Revisionsrättens särskilda rapport i enlighet med artikel 287.4 andra stycket i EUF-fördraget.

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

Europeiska unionens
publikationsbyrå

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBURG

Tfn +352 4398-1

Frågor: eca.europa.eu/sv/contact

Webbplats: eca.europa.eu

Twitter: @EUAuditors